

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quòd quinque faciunt ad detestationem Luxuriæ. Et primò quòd luxuria
angelis valde foetet. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

dit indecentiam huius peccati. Erubescencia enim fuga est rei indecentis. Magna ergo erubescencia, quæ in peccato isto, ostendit magnam eius indecentiam. ¶ Fœtor etiam est in hoc peccato qui à viris spiritualibus aliquando sentitur. Vnde quidam scholaris præsentiam scorti in domo sua fœtore eius cognoscebat. Et quidam Archidiaconus sentiebat, quum seruus eius fornicatus fuerat. Et de fœditate dicit Senec. In voluptate nihil est magnificum, nihil quod naturam Deo proximam deceat, membrum vilius ac turpius ministerio veniens, exitu fœda. Ista fœditas est inquinatio corporis. Vnde super illud ad Corinth. 6. Omne peccatum quodcumque fecerit homo, extra corpus est; qui autem fornicatur, in corpus suum peccat, dicit Gloss. Cætera peccata tantum animam maculant, fornicatio verò non tantum animam, sed etiam corpus contaminat. Ibi enim nõ solum est immandicia spiritualis, sed etiam corporalis. ¶ Est etiam infamia in peccato isto. Vnde macula gloriæ vocatur. Ecclesi. 47. Inclinaisti femora tua mulieribus. Et post: Maculam dedisti in gloria tua. Hieronym. etiam dicit hoc peccato pollui que in homine honesta sunt. Palma, inquit, vitiorum est, honesta pollueret: tunc vitia bene de aliquo triumphauerunt, quum per peccatum Luxuriæ honesta in eo polluerunt. Ad idem pertinet quod legitur Prouerb. 6. de adultero: Turpitudinem & ignominiam congregat sibi, & opprobrium illius non delebitur. Non enim habebit opprobrium solum in præsentis, imò etiam in futuro. Vnde de ipso Ecclesi. 22. In plateis ciuitatis vindicabitur, quasi pullus equinus fugabitur: & vbi nõ sperauit apprehēdetur, & erit dedecus omnibus, quia nõ intellexit timorē domini. Luxuriosus quodammodo iam habet gehennam suam. Habet enim ad modum gehennæ ignem, fœtorem, & vermem. Ignem concupiscentiæ. Vnde Osee 7. Omnes adulterantes quasi clibanus succensus à coquente. Et fœtorem, de quo iam diximus, & etiam fœtorem infamiæ, & vermem remordentis conscientiæ.

Quod quinque faciunt ad derestationem Luxuriæ. Et primò quòd luxuria angelis valde fœtet. C A P. I I.

AD derestationem huius vitij faciunt etiã ista quinque scilicet quod vitium istud angelis valde fœtet vel displicet, demonibus valde placet, Deo est valde contumeliosum, proximo valde iniuriosum, subiecto suo valde nociuum. ¶ Primò potest ostēdi tripliciter. Primò, per hoc quod in Vitis patrū legitur de angelo quodam, quod obturauit nares ad aspectum cuiusdam luxuriosi. ¶ Secundo, per hoc quod scriptum est: Angelis suis mandauit de te,

de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis. Si filia regis Francia tradita esset alicui vt custodiret eā, nō parum displiceret ei si in eius custodia fornicaretur. Quantū ergo angelis displicere potest si filia regis cœlestis, quibus ipsi ad custodiam deputati sunt fornicantur? Ideo dicit Bern. In quouis diuersorio, in quouis angulo, reuerentiam habe angelo tuo, nec audeas illo præsente quod me vidente non auderes. Ad idem potest referri quod dicit Apostolus 1. ad Corint. 11. scilicet quod mulier debet habere caput velatum propter angelos. Tertio, potest ostendi per hoc, quod in isto peccato quædam cōtumelia fit spiritali naturæ, quā anima magis eligit iumentinæ naturæ assimilari, quā in spiritualitate se seruare, & carnē sibi assimilare, à brutali delectatione eā cohibendo. Hoc autē nō fit absq; cōtumelia angelicæ naturæ, quæ est spiritalis natura vt anima; sicut nō fit absq; dedecore aliorū clericorū, quando aliquis clericus apostatat, & fit laicus. malens similis esse rusticis quā clericis. Ad istam tertiam rationem pertinet quod dicit gl. 1. ad Corint. 6. super illud, Qui fornicatur, in corpus suum peccat. In hoc peccato est anima sub corpore. Itē dicit gl. In fornicationis opere sic totus homo absorbetur à carne, vt iam dici non possit ipse animus suus esse, sed simul totus homo possit dici caro

¶ Quod peccatum Luxurie multum placeat dæmonibus.

Quo d autem multum placeat dæmonibus, primò ostendi potest per hoc quod legitur Iob 40. Behemoth in locis humetibus dormire. Loca humentia sunt Luxuriosi. Secūdo, per hoc quod dicit gl. super Lucā, quod quum dæmones de omni peccato gaudeāt, præcipuè tamē gaudēt de fornicatione & idololatria. Et tangitur ibi causa quare de fornicatione ita gaudeāt: quia ibi corpus & anima maculantur. Tertio, per hoc quod diabolus poterit se iustificare comparatione fornicatorum coram Deo, quū in eo nō inuenietur peccatum quod ipsi habebūt. Quarto, per hoc, quod diabolus procurat vt in dormiendo habeat homo delectationem huius peccati. Quinto, per hoc quod illis qui non habent materiā perpetrandi hoc peccatū, ipse quādoq; ministrat materiā: vt patet in dæmonibus incubis. Sexto, per hoc quod in hoc peccato binos & binos lucratur diabolus homines, & vili foro etiā habet eos. Ad quod pertinet quod legitur Pro. 6. Pretiū scorti vix est vnus panis: mulier autem viri pretiosam animā rapit. Pretiū scorti dicitur esse vix vnus panis: quia vnus panis diutius sedat ardorem appetitus, quā delectatio illius peccati. Fatua autem mulier illo pretio dat animam suam diabolo, & corpus

locatori, pro quo non daret alicui forculares suos &c.

¶ Quod peccatum Luxurie sit contumeliosum Deo.

EST etiam istud peccatū valde cōtumeliosum Deo. Quod primò potest ostēdi per hoc q̄ honorabiles persone huius seculi tantū dedecus reputant sibi quum filia eorū fornicantur: quā tā ergo cōtumeliā faciūt filia celestis regis patri suo quū fornicantur: Secundò, per hoc q̄ tantū dedecus est sp̄s nobilibus, quum sponsa eorum adulteratur. Ad hoc pertinet quod legitur Prou. 6. Zelus & feror viri non parceret in die vindictæ, nec acquiescet cuiusquā precibus, nec suscipiet pro redēptione dona plurima. & exponit hoc glo. de cœlesti sp̄s. Tertio, per hoc q̄ quū vilissima pars quæ in ipso fornicatore est, imperet ei q̄ dñs prohibet, ipse potius illi vili parti, quàm Deo obedit, potius eligens sibi eandē dominari quàm Deū. Quarto, per hoc q̄ tēplum Dei violat & polluit. Ad quod pertinet q̄ legitur 1. ad Corint. 3. Nescitis quia tēplum Dei estis vos, & spiritus Dei habitat in vobis? Si quis autē tēplum Dei violauerit, disperdet illum Deus. & p̄st: Tēplū Dei sanctū est, q̄ estis vos. & p̄st 6. Nescitis quoniam corpora vestra sunt tēplū Spiritus sancti qui in vobis est, quem habetis à Deo, & nō estis vestri? vnde & sequitur: Empti estis pretio magno: glorificate & portate Deū in corpore vestro. Glorificandus est Deus in corpore tanquā in tēplo. Cōtra luxuriosos potest dici ps. iste: Deus, venerunt Gētes in hereditatē tuā, polluerūt tēplū sanctū tuū, posuerunt Hierusalē in pomoriū custodiā. Et super illud, Portate Deū in corpore vestro: dicit gl. Si nō parcis tibi propter te, vel parce tibi, p̄pter Deū, qui sibi fecit tēdomū pro se. Quintò potest ostēdi quā cōtumeliosum sit peccatum istud Deo, ex hoc q̄ luxuriosus illud dulcius reputat quod Deo est cōtumeliosius. Magis enim amat interdū cōiugatā turpē quā solutā pulchrā, vnde nō videtur quærere in peccato suo voluptatem suam, sed Dei cōtumeliā. Vnde Hiero. Luxuriosa mens inhonestā ardētius prosequitur, & q̄ nō licet, dulcius suspicatur. Sextò, patet per hoc quod hoc peccatū cōtumeliā Dei publicā negotiatione facit, & q̄ purē est peccatū publicū officii efficit, q̄ speciale est huic peccato & peccato vsuræ: & idē Ecclēsia persequitur ista peccata præ cæteris. Septimò per hoc q̄ istud vitii præponit delectationē vilium & turpiū membrorum deliciis quæ in Deo sunt, quæ contumelia valde magna est.

¶ Quod peccatum Luxurie sit iniuriosum proximo.

HOC etiā peccatum est valde iniuriosum proximo, quod tripliciter potest ostēdi. Primo per hoc quod aufert ei non sua, sed

seipsum. Vnde Prou. 6. Non grandis est culpa cum quis furatus fuerit. Furatur enim ut esurientem impleat animam. Deprehensus quoque reddet septuplum, & omne substantiam domus sue tradet, & liberabit se: qui autem adulter est, propter cordis inopiam perdet animam suam: vnde mulier fatua non aufert tantum sua stultitia, sed seipsum. Nota quod adulterium accidit propter cordis inopiam. Indignare enim cor si haberet vilissimam partem suam se subiciat, & pro tanta vili lenocinio se dari. vnde Eccles. In multa sapientia multa est indignatio. Vel propter cordis inopiam, id est, sapientie defectum. Secundo, potest ostendi per hoc quod ille qui hoc vitio laborat, nulli fidem seruat. Vnde 2. Reg. 11. Dauid suum fidelem militem fecit occidi pro vxore eius. Ad idem pertinet quod legitur 2. Reg. 13. de Amon qui sororem suam Thamar corrupit. Tertio, potest ostendi per hoc quod vitium istud multis aufert hereditatem suam. vnde legitur Eccle. 23. Mulier omnis relinquens virum suum, peccabit, ita tuens hereditatem ex alieno matrimonio.

Quod peccatum Luxuria sit nocuum proprio subiecto.

EST etiam hoc vitium valde nocuum subiecto suo. Aufert enim pecuniam illi, aufert & bona temporalia & spiritualia, & etiam seipsum. Ad primum pertinet quod legitur Pro. 29. Qui nutrit scortum, perdet substantiam. & Luc. 15. de filio prodigo qui dissipauit substantiam suam viuendo luxuriose, propter bona vero omnia quae destruxit, comparatur igni. Vnde Iob 31. Ignis est usque ad consumptionem deuorans, & omnia eradicans genimina. Hier. Flamma vero igne perurit scemina conscientiam, ad hoc quod ipsum hominem auferat sibi. Pertinet quod legitur Osee 4. Fornicatio, vinum, & ebrietas auferunt cor. Amas amore fatuo non habet cor suum. Ipsum etiam corpus quandoque amittit. Vnde 2. Reg. 13. interfectus est Amon quia corrupit Thamar. Hier. Quotidie sanguis mœchorum funditur, adulteria danantur. Honorem etiam aufert hoc vitium & incrementum honorum. Vnde Gen. pen. Ruben primogenitus meus, & subiungit: Prior in donis, maior imperio: supple debueras esse. Sed sequitur: Non crebas, quia maculasti cubile patris tui, &c. Praeter ceteris iure debebatur ei honor primogeniturae & duplicitas in possessionibus, quod amisit, quia cubile patris maculauit.

De alijs quatuor quae faciunt ad detestationem huius vitij. Et primo quod est multum efficax ad hominem capiendum. CAP. III.

IN huius peccati detestationem faciunt etiam alia quatuor, scilicet hoc, quod vitium istud multum efficax est ad hominem capiendum, & multum potens ad detinendum hominem, & etiam ponit in magna vilitate & in misera seruitute. Ad primum perti